

Στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου η Ζ' επετειακή Ιερατική Σύναξη της Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος, στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 17 Σεπτεμβρίου 2026 η έβδομη Επετειακή Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας.

Προσκεκλημένος του Σεβασμιώτατου Ποιμενάρχου μας κ. Δαμασκηνού ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «"Βόσκε τα πρόβατά μου" – Ο Ορθόδοξος Κλήρος στους Αγώνες του Έθνους μας».

Κατά την έναρξη ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Δαμασκηνός τέλεσε την Ακολουθία του Αγιασμού για την έναρξη της νέας εκκλησιαστικής χρονιάς.

Στη συνέχεια, προσφωνώντας τον Μητροπολίτη Μάνης, τον καλωσόρισε με θερμούς λόγους στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας και στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου. Αναφέρθηκε στους πνευματικούς και φιλικούς δεσμούς που συνέδεαν τους μακαριστούς Μητροπολίτες Αιτωλίας και Ακαρνανίας Θεόκλητο και Γυθείου και Οιτύλου Σωτήριο, καθώς και τον μακαριστό Μητροπολίτη Αιτωλίας

και Ακαρνανίας Κοσμά με τον Μητροπολίτη Μάνης κ. Χρυσόστομο. Επίσης αναφέρθηκε στην προσωπικότητα, τα χαρίσματα και το έργο του Μητροπολίτου Μάνης και τον ευχαρίστησε για την αποδοχή της προσκλήσεως να έρθει ως ομιλητής στις επετειακές ιερατικές συνάξεις της Ιεράς Μητροπόλεως.

Λαμβάνοντας τον λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος ευχαρίστησε θερμά τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνό για την πρόσκληση να μιλήσει στην Επετειακή Γενική Ιερατική Σύναξη και παρουσίασε το θέμα του.

Με λόγο γλαφυρό και τεκμηριωμένο παρουσίασε την θεμελιώδη προσφορά του ορθόδοξου κληρικού στην Επανάσταση του 1821. Η Ορθόδοξη Εκκλησία αποτέλεσε τη δημιουργική πνοή που διατήρησε ζωντανή την αυτοσυνειδησία και την επαναστατική φλόγα του Ελληνισμού κατά τα τετρακόσια χρόνια της οθωμανικής σκλαβιάς.

Παράλληλα, μετά την Πτώση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, λειτούργησε ως ο κεντρικός υποκατάστατος μηχανισμός διατήρησης της εθνικής ενότητας.

Κατά τη σκοτεινή περίοδο της Τουρκοκρατίας, οι υπόδουλοι Έλληνες υπέστησαν σκληρούς διωγμούς, εξοντωτική φορολογία, το παιδομάζωμα για τη στελέχωση των Γενιτσάρων, αναγκαστική ναυτολογία και βίαιους εξισλαμισμούς. Απέναντι σε αυτές τις δοκιμασίες, η Εκκλησία ανέλαβε την προστασία του λαού και τη διατήρηση της ελληνορθόδοξης ιδιοπροσωπίας. Με ορόσημο τη Σύνοδο του 1593 υπό τον Πατριάρχη Ιερεμία Β΄, η Εκκλησία ανέλαβε επίσημα την παιδεία του Γένους, ενώ τα μοναστήρια εξελίχθηκαν σε πνευματικές εστίες και εργαστήρια αντιγραφής κλασικών κειμένων. Όπου δεν υπήρχαν οργανωμένα σχολεία, οι ιερείς και οι μοναχοί δίδασκαν τα πρώτα γράμματα στα «κρυφά σχολεία». Ξεχωριστή μορφή υπήρξε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, ο οποίος ίδρυσε 847 σχολεία, οικοδομώντας πνευματικά την ελληνική ψυχή.

Η προσφορά του κλήρου επισφραγίστηκε με βαριά θυσία αίματος, καθώς η Εκκλησία απαριθμεί 11 Πατριάρχες, 100 Ιεράρχες και 600 κληρικούς ως θύματα στον βωμό της ελευθερίας. Κορυφαία μορφή υπήρξε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄, ο οποίος αρνήθηκε να εγκαταλείψει το ποίμνιό του και απαγχονίστηκε το Πάσχα του 1821 στην πύλη του Πατριαρχείου. Τη μαρτυρική του θυσία ακολούθησαν οι Ιεράρχες Διονύσιος Εφέσου, Ευγένιος Αγκιάλου, Αθανάσιος Νικομηδείας, ο Πατριάρχης Κύριλλος ΣΤ΄, καθώς και άλλοι αρχιερείς. Στο πεδίο των μαχών και του μαρτυρίου διακρίθηκαν ο Επίσκοπος Σαλώνων Ησαΐας, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός, ο Παπαφλέσσας στο Μανιάκι, ο Αρσένιος Κρέστας στα Δερβενάκια και ο Αθανάσιος Διάκος με το τραγικό μαρτύριό του στη

Λαμία.

Οι κληρικοί συμμετείχαν ενεργά στους αγώνες, όπως ο Παλαιών Πατρών Γερμανός που ύψωσε τη σημαία της ελευθερίας, ο Νεόφυτος Ταλαντίου, ο Άνθιμος Έλους, ο Θεοδώρητος Βρέσθνης και ο Ιωσήφ Ανδρούσης. Σημαντική ήταν η συμβολή των ορθόδοξων ναών και των ιερών μονών (όπως Δομπούς, Βαρνάκοβας, Τατάρνης, Προυσιώτισσας και Ευαγγελίστριας Σκιάθου), που λειτούργησαν ως καταφύγια και ορμητήρια. Παράλληλα, στη Μάνη, από την έναρξη της Επανάστασης στην Αρεόπολη έως την απόκρουση του Ιμπραήμ στο Διρό με την κινητοποίηση των ιερέων, το ράσο στάθηκε στην πρώτη γραμμή της αντίστασης.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε ο Μητροπολίτης Μάνης στον Επίσκοπο Ρωγών Ιωσήφ, ηγετική μορφή της πολιορκίας του Μεσολογγίου. Ο Ιωσήφ εμπύχωνε τους πολιορκημένους, εργαζόταν ο ίδιος στους προμαχώνες, συνέταξε το σχέδιο της Εξόδου και αρνήθηκε σθεναρά την πρόταση για θανατολόγηση των γυναικόπαιδων. Κατά την Έξοδο παρέμεινε στην πόλη, αγωνίστηκε για τρεις ημέρες στον Ανεμόμυλο, ανατινάχθηκε στην πυριτιδαποθήκη μαζί με συμπολεμιστές του και τελικά απαγχονίστηκε ημιθανής από τους εισβολείς στις 13 Απριλίου 1826.

Συμπερασματικά ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε, ότι η προσφορά της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο 1821 υπήρξε μοναδική, αναδεικνύοντας τη βαθιά και αδιάσπαστη σύνθεση Ορθοδοξίας και Ελληνισμού. Η αυτοθυσία του κλήρου αποτελεί διαχρονικό πρότυπο λεβεντιάς, αξιοπρέπειας και εθνικής εγρήγορης για τις επόμενες γενιές

Ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας ευχαρίστησε και πάλι τον Μητροπολίτη Μάνης για την παρουσία του στην τοπική μας Εκκλησία και για την άκρως εμπεριστατωμένη ομιλία του και του προσέφερε το επετειακό μετάλλιο της Ιεράς Μητροπόλεως για τους εορτασμούς των διακοσίων ετών από την ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)